

Marias bebudelse, Festdagsikon, 25. marts

Fejringen af jomfru Marias bebudelse den 25. marts (præcis 9 måneder før Kristi fødsel) har helt fra begyndelsen været en af Kirkens væsentlige festdage.

Den unge Maria sidder på en purpurrød pude på en høj skammel. Hun spinder en rød tråd på sin ten, fordi hun ifølge apostelen Jakob var en af de jomfruer, der var udvalgt til at væve forhænget til templet i Jerusalem.

Hendes underkjortel er blå, halvt dækket af den bjergrøde overkappe. Den prydes af de tre stjerner, tegnet på jomfruelig renhed.

Maria holder garnet med sin venstre hånd og løfter afværgende den højre med håndfladen udad. Hun er forskrækket over at være den udvalgte, men hun bøjer hovedet som tegn på accept

Taget løfter sig. "Se, jeg er Herrens tjenerinde"
Lukas (1,26-38)

Bebudelsesikonen er en af de ældste festdagsikoner, og den varierer kun ganske lidt gennem århundrederne. Der vil altid være lys og glæde tilstede gennem farvevalg og arkitektoniske finesser: Taget løfter sig, og "der er et dække over alt, hvad der er herligt".

Ikonen går også ind i den billedlige teologiske dogmatik: englen er budbringer fra højere sted. Englen står op! Maria er mennesket, som af fri vilje siger ja til at modtage inkarnationen (Guds menneskevordelse).

Den første gang Gud skabte verdenen, bød Han med sit ord. Denne gang, hvor en ny verden skal skabes, accepterer mennesket at tage del i Forsynets mysterier.

Januar - februar 2010

Dette udsnit af den græske ikon fra 1600-tallet er skrevet af Karin Borup Jensen og dedikeret til Ingrid Laursen.